

سحر بود و آینه بود و خدا
سحر بود و دل‌های نور آشنا
دل اختران پر ز امید بود
زمین پرتو چشم ناهید بود
چنین مژده آورد مرغی سپید
که از باغ احمد (ص) گلی بر دمید
ز بس ماه رخساره او دلرباست
نگهبان او جبرئیل خداست
نگهدار دین است و آزادگی
شرف در مقامش کند بندگی
شجاعت زند بوسه بر گام او
شهادت رقم خورده با نام او
ز نور خدا جان او منجلی است
حسین (ع) است و شمشیر عدل علی (ع) است
حسین است و حق را صلا می دهد
ذبیحی که بوی خدا می دهد